

Sygn. akt III Kp 412/13

Postanowienie o przedłużeniu tymczasowego aresztowania

Dnia 7 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Lidia Hojeńska

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej Agnieszka Winiarska

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia- Krzyki Zachód z dnia 1 marca 2013 roku, sygn. akt 2 Ds. 253/12 o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **K. Ś.**

na podstawie art. 249 § 1 k.p.k. i art.258 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **14 maja 2013 r.**, tj. na okres kolejnych 2 miesięcy tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Krzyków z dnia 15 marca 2012 roku, sygn. akt II Kp 345/12 na okres 14 dni od dnia zatrzymania, przedłużonego postanowieniem Sadu Rejonowego dla Wrocławia- Krzyków z dnia 27 września 2012 roku na okres do 3 miesięcy wobec **K. Ś.**, syna J. i A. z domu P., urodzonego (...) we W., podejrzanego o to, że:

I. w okresie od 9 marca 2010 roku do 27 sierpnia 2010 roku we W., kierował zorganizowaną grupą przestępczą, mającą na celu popełnianie według przyjętego i zaakceptowanego podziału ról i zadań przy realizacji poszczególnych przestępnych przedsięwzięć, przestępstw powszechnych związanych z wyłudzeniem środków pieniężnych od podmiotów gospodarczych, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, w skład której wchodziły inne ustalone i niustalone osoby

tj. o czyn z art. 258 § 3 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

II. w okresie od 29 czerwca 2010 roku do 9 lipca 2010 roku we W., działając w zorganizowanej grupie przestępczej z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zobowiązania, wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, będącą prezesem (...) Izby (...) sp. zo.o. z siedzibą we W., ustaloną osobą podającą się za A. S. (1), osobą podającą się za M. Ż. oraz innymi ustalonymi i niustalonymi osobami, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem właściciela firmy (...) w kwocie 192.000 zł w ten sposób, że po uprzednim zawarciu umowy kupna-sprzedaży pomiędzy (...) sp. z o.o. a C. P. na sprzedaż 2.500 ton cukru buraczanego i wystawieniu faktur VAT potwierdzających sprzedaż towaru, wprowadził w błąd M. G. co do okoliczności związanych z realizacją transakcji poprzez przekazanie mu podrobionych dokumentów przewozowych i celnych CMR i wskazanie początkowo konta do zapłaty będącego rachunkiem osobistym M. L. prowadzonym w (...) SA., a po uzyskaniu zapłaty za towar na wskazane ostatecznie na fakturach konto spółki (...) prowadzone w M. Bank nie przekazał pokrzywdzonemu zakupionego towaru, czym działał na szkodę M. G.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

III. w okresie od 9 lipca 2010 roku do 12 lipca 2010 r. we W., działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, będącą prezesem zarządu firmy (...) sp. zo.o. z siedzibą we W., ustaloną osobą podającą się za J. B. oraz innymi ustalonymi i niustalonymi osobami, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem właścicielkę firmy (...) na kwotę 63.348 zł w ten sposób, że po przyjęciu

zamówienia od pokrzywdzonej na dostawę towaru w postaci napojów R. B. oraz C. Coli wprowadził ją w błąd co do okoliczności związanych z realizacją transakcji poprzez przekazanie jej podrobionych dokumentów w postaci Certyfikatów z Krajowego Rejestru Długów, a po uzyskaniu zapłaty za towar na wskazane na fakturze konto bankowe założone w (...) S.A. na firmę (...) sp. z o.o. należącą do M. L. nie przekazał pokrzywdzonej zakupionego towaru, czym działał na szkodę M. P.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

IV. w okresie od 3 sierpnia 2010 roku do 13 sierpnia 2010 roku działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, podająca się za prezesa firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., ustaloną osobą podającą się za właściciela firmy (...) sp. z o.o. oraz innymi osobami, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem właściciela firmy (...) s.r.o. J. P. w kwocie 102.643,20 Euro stanowiące równowartość 410.572, 00 zł w ten sposób, że po uprzednim zawarciu umowy kupna sprzedaży pomiędzy (...) sp. z o.o. a (...) s.r.o. na sprzedaż napojów energetycznych (...) wprowadził w błąd J. P. co do okoliczności związanych z możliwością realizacji transakcji, a po uzyskaniu zapłaty za towar na wskazane na fakturze prywatne konto bankowe prowadzone w (...) Banku S.A. dla G. K. nie przekazał pokrzywdzonemu zakupionego towaru, czym działał na szkodę J. P.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

V. w okresie od 6 do 27 sierpnia 2010 roku we W., działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zobowiązania, wspólnie i w porozumieniu z P. T. prezesem (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. oraz innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem właściciela firmy (...) w kwocie 317.520 zł w ten sposób, że po uprzednim zawarciu opracowanej na wniosek (...) sp. z o.o. umowy kupna-sprzedaży pomiędzy Zakładem Produkcyjno Handlowym (...) sp. zo.o. reprezentowanym przez P. T. (...) na sprzedaż 400.000 litrów oleju słonecznikowego i wystawieniu faktur potwierdzających sprzedaż towaru, wprowadził w błąd W. J. co do okoliczności związanych z realizacją transakcji, a po uzyskaniu zapłaty za towar na wskazane na fakturach konto bankowe prowadzone w (...) Banku S.A., nie przekazał pokrzywdzonemu zakupionego towaru, czym działał na szkodę W. J.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

VI. w okresie od maja 2009r. do stycznia 2011r. we W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, doprowadził A. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 34 998 zł w ten sposób, że będąc aplikantem adwokackim podjął się reprezentowania wymienionej w sprawach przeciwko (...) S.A. (...) S.A. oraz (...) Sp. zo.o. i pobrał wskazaną kwotę tytułem opłat sądowych i kosztów zastępstwa procesowego nie mając zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania i nie nadając sprawom urzędowego biegu, a pobrane pieniądze zachował dla siebie,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 marca 2012 roku Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Krzyków zastosował wobec K. Ś. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 14 dni od dnia zatrzymania uznając, iż popełnienie przez podejrzanego zarzucanych mu przestępstw zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Zważyć należy, iż do chwili obecnej nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające uchylenie bądź zmianę stosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego.

Zebrany dotychczas w przedmiotowej sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, w szczególności w postaci wyjaśnień współpodejrzanych, w tym m.in. A. S. (2), G. K., M. L., J. W., zeznań świadków,

opinii biegłego z zakresu fotografii i technik wizualno-komputerowych, dokumentacji bankowej, wskazuje na duże prawdopodobieństwo, że podejrzany dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów.

Zważyć należy, iż czyny, których popełnienie zarzuca się podejrzanemu, związane są z działaniem w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, która zajmowała się popełnianiem przestępstw polegających na wyłudzeniu środków pieniężnych od podmiotów gospodarczych. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, w postępowaniu przeciwko osobom działającym w zorganizowanej grupie przestępczej obawa matactwa jest realna z racji wzajemnych powiązań bądź zależności między członkami tej grupy. Specyfika powiązań istniejących w ramach zorganizowanych grup przestępczych, czyni uzasadnioną obawę przenoszenia tych relacji na kwestie procesowe związane z bytem procesu, a konkretnie jego zakłócaniem w sposób wskazany w przepisie art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k. Wystarczy zatem, że dowody wskazują na tego typu powiązania przestępcze, by wniosek o uzasadnionej obawie matactwa mógł być z nich wyprowadzony w sposób uprawniony (por. postanowienie SA w Katowicach z dnia 5 maja 2006 roku, II AKz 281/06).

Nie przesądzając w żaden sposób o winie i sprawstwie podejrzanego – należy przy tym zważyć, iż prawdopodobieństwo popełnienia przez K. Ś. zarzucanych mu czynów, przy uwzględnieniu ich doniosłości, uzasadnia twierdzenie o realności wymierzenia podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności. Zaś waga postawionych zarzutów uzasadnia przekonanie, iż podejrzany przebywając na wolności może utrudniać prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne, w szczególności może ukrywać się przed wymiarem sprawiedliwości. Nie bez znaczenia pozostaje również okoliczność, iż podejrzany ukrywał się przed organami ścigania co skutkowało koniecznością poszukiwania go listem gończym.

Charakter sprawy (zarzuty kierowania zorganizowaną grupą przestępczą), wzajemne powiązania poszczególnych podejrzanych, rodzą uzasadnioną obawę, że K. Ś. będąc na wolności mógłby w sposób niedozwolony wpływać na toczące się postępowanie, choćby poprzez nakłanianie wymienionych osób do składania korzystnych dla niego wyjaśnień czy zeznań, dążąc w ten sposób wręcz do zniwelowania roli jaką ewentualnie odegrał w zarzuconym mu procederze.

Te wszystkie powyżej wskazane okoliczności przemawiają za stwierdzeniem, że jedynie tymczasowe aresztowanie zabezpieczy prawidłowy tok postępowania w sprawie.

Z uwagi na wielość czynności procesowych, które należy jeszcze w sprawie wykonać, śledztwa nie zdołano ukończyć przed upływem terminu zastosowanego środka zapobiegawczego. W dalszym ciągu niezbędne jest przeprowadzenie kolejnych czynności procesowych w tym m.in. zatrzymanie osób współdziałających z podejrzanym, przeprowadzenie konfrontacji, uzyskanie zawnioskowanych dokumentów, opinii biegłego z zakresu pisma ręcznego.

A zatem okres 2 miesięcy jest zdaniem Sądu wystarczający do przeprowadzenia powyższych czynności.

Nie zachodzą przy tym wobec podejrzanego okoliczności określone w art. 259 k.p.k., które uzasadniałyby odstąpienie od stosowania tymczasowego aresztowania.

Mając powyższe na uwadze, a nadto uwzględniając charakter i okoliczności sprawy, w szczególności wagę postawionych podejrzanemu zarzutów, konieczność przeprowadzenia jeszcze wielu czynności procesowych, jak również uznając, iż jedynie przedłużenie stosowania wobec podejrzanego K. Ś. tymczasowego aresztowania pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania karnego – orzeczono jak na wstępie.